

زیبایی شناسی پایدار در بافت های فرسوده (نمونه موردی بافت فرسوده اطراف حرم مطهر امام رضا (ع)) رخسانه درخشش نیا^۱، بهاره بزرگمهر^۲، مجید نبی زاده^۳

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)
- ۲- مدیر شهرسازی و معماری اداره کل راه و شهرسازی خراسان رضوی
- ۳- کارشناس ارشد معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه خيام مشهد

D.rokhsaneh@yahoo.com
رخسانه درخشش نیا

خلاصه

موضوع بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری همواره یکی از مسائل و چالش های شهرهای امروزی است که اندیشمندان حوزه های مختلف علوم و مدیران شهری را به حیطه تلاش در جهت بهسازی و نوسازی آنها کشانده است. قرارگیری محدوده مطالعاتی مذکور در اطراف حرم مطهر امام رضا (ع) باعث اهمیت یافتن دو چندان نوسازی و بهسازی این محدوده شده است. امروزه جایگاه بین المللی شهر مشهد به عنوان یکی از قطب های مذهبی و فرهنگی جهان اسلام و تشیع برای همگان کاملاً آشکار است، این در حالی است که عدم توجه به احیا و سامان دهی این بافت فرسوده رفته رفته می تواند سبب کاهش جذب توریسم، کاهش امنیت اجتماعی، بی اعتمادی، جابجایی جمعیت ساکن، رکود وضعیت اقتصادی و همچنین از بین رفتن هویت و نقش مذهبی - فرهنگی قدیم آن شود. نوشتار حاضر در پی آن است که با رویکرد زیباشناسی پایدار در فضاهای کالبدی بافت فرسوده اطراف حرم مطهر امام رضا (ع)، به ارائه راهکارهایی در جهت بهبود این بافت بپردازد.

کلمات کلیدی: زیباشناسی پایدار، حرم مطهر حضرت رضا (ع)، بافت فرسوده